

den Redaktion, der blev vedtagen her ved 2den Behandling, var Følgen, om jeg saa tør kalde det, af et Kompromis mellem de forskjellige Anskuelser hos de daværende Forslagsstillere, og jeg vil derfor for mit Vedkommende føle mig bunden ved den Beslutning, som blev taget ved 2den Behandling. Jeg skal forøvrigt ganske overlade til det høie Thing, om det vil foretrække at følge Finantsministeren fremfor Forslagsstillerne ved 2den Behandling. — Til § 22 har den høitærede Finantsminister stillet Forslag om principielt at føre Lovforslaget tilbage til dets oprindelige Skikkelse. — Man erindrer, at denne Paragraf omhandler Invalidebestyrelsens Sammensætning, og at den høitærede Finantsminister ved 2den Behandling lagde en ganske særegen Vægt paa dette Punkt, som han betegnede som umulig at modtage. Det har foranlediget Ændringsforslagsstillerne til paany at tage dette Spørgsmaal under Overveielse, og man har ikke Andet end forholdsvis maattet indrømme Vægten af en af de Betragtninger, som den høitærede Finantsminister gjorde gjældende, nemlig at der var noget Urimeeligt i, at Finantsministeren skulde bære Ansvaret for en Bestyrelse, paa hvis Sammensætning han kun havde en afgjørende Indflydelse for den ene Tredieparts Vedkommende. Man er ikke gaaet ud fra den Forudsætning, at der skulde kunne tænkes en saa skarp Modsætning mellem Regjeringens Medlemmer, at der var nogen væsentlig Ulempe ved at vedtage Paragrafen i den Form, hvori den blev vedtagen her ved 2den Behandling, men man har ogsaa troet, at der ikke var Noget i Veien for at imødekomme den høitærede Finantsministers Opfattelse, og det have Forslagsstillerne forsøgt i Forslaget under Nr. 10, som gaar ud paa, at samtlige Bestyrelsens Medlemmer udnævnes af Finantsministeren, men for de 2 Medlemmers Vedkommende efter Forslag, henholdsvis af Krigs- og Marineministeren. Den Tanke, som Ændringsforslagsstillerne have ved at tillægge disse 2 Medlemmer en noget forskjellig Karakter fra de af Finantsministeren umiddelbart udnævnte, er derved bibeholdt, medens man formelt har anerkjendt Finantsministerens Udnævnelse af samtlige Medlemmer, og man tror derfor ikke, at der mere kan være Noget til Hinder for en saadan Ordning. Jeg ser, at den høitærede Minister nu har stillet et Underændringsforslag, som gaar ud paa delvis at retablere den oprindelige Redaktion, idet Underændringsforslaget under Nr. 11 foreslaar, i Stedet for at der staar, at Bestyrelsens Medlemmer udnævnes „af Finantsministeren“, at sætte: „af Kongen paa Finantsministerens derom neblagte Foreskilling“. Dette Spørgsmaal har ikke nogen økonomisk Interesse, idet denne Udnævnelse af Kongen, som ellers har Pensionsret tilfølgende, ikke vil faae det i dette Tilfælde, da det i det Følgende udtales, at Bestyrelsens Medlemmer ikke ere pensionsberettigede, saa forsaavidt er der jo Intet til

Hinder derfor; men der forekommer mig da heller ikke at være nogen Grund til at gjøre denne Ændring i det Forslag, som nu foreligger fra Forslagsstillerne under Nr. 10. Der er tværtimod en Grund, der taler derimod. Det er den, at, om man end ikke just maa ønske, at Invalidebestyrelserne hurtigt skulle veyle — tværtimod, naar man finder virkeligt dertil egnede Kræfter, vil det naturligvis være ønskeligt, at denne Bestyrelse — som enhver anden — maa være saa varig som mulig —, tror man dog paa den anden Side, at, forsaavidt det kan tillægges nogen forskjellig Betydning, om de udnævnes af Kongen eller af Finantsministeren, er der for Finantsministeren en lettere Afgang til at skaffe sig af med et Medlem i Bestyrelsen, hvormed han er misfornøjet eller skaffe sig en ny Mand, som han særlig sætter Pris paa at erhverve, naar det var overladt til ham selv, end naar der derfor skulde udfordres nogen kongelig Resolution. Jeg tror altsaa, at Hensigtsmæssighedshensyn tale for at blive staaende ved det under Nr. 10 stillede Ændringsforslag. — Endelig har den høitærede Finantsminister stillet et Ændringsforslag, der gaar ud paa at flette den Bestemmelse, at Bestyrelsens 2 Medlemmer skulde lønnes med Honorarer, fastsatte paa Finantsloven, saaledes at Forslaget faar sit oprindelige Indhold, gaaende ud paa, at de ere ulønnede. Jeg skal desangaaende henvise til den Forhandling, der herom blev ført ved 2den Behandling; jeg tror, at de Argumenter, der da anførtes for Hensigtsmæssigheden af at have Folk, der ere lønede, om end kun med et mindre Honorar, fremdeles ere gjældende, og jeg skal derfor ogsaa fremdeles anbefale det ærede Thing at blive staaende ved den Bestemmelse, det vedtog ved 2den Behandling.

Jeg tror saaledes at have gjennegaet de Ændringsforslag, der ere stillede og vil anbefale til Vedtagelse de af disse, som jeg har kunnet anbefale, idet jeg skal sige til, at det har været vort Ønske derved at kunne komme den høitærede Finantsminister imøde paa saadanne Punkter, hvorpaa han lægger en fortlinlig Vægt, medens jeg ogsaa tror, at den høitærede Finantsminister vil kunne være tilfreds med den Imødekommen, der er vøist.

Lassen: Som jeg ved nærværende Lovforslags 2den Behandling tillod mig at bebude, har jeg, støttet af et Antal af Thingets Medlemmer, stillet et Ændringsforslag til § 7, lydende paa, at sidste Stykke; Punkt 4, udgaar, saaledes at altsaa Loven ikke vil komme til at indeholde nogen Bestemmelse om, at Invalideforsørgelse bortfalder i Tilfælde af, at Noget gjør sig skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling. I Konsekvens deraf mener jeg, at § 16 maa forandres saaledes, at Enten, hvis Forsøger man har beryøvet dem, skulde have den samme Ret til at beholde Pensionen, uden Hensyn til om de gjøre sig